

Svarbu žinoti

Atsparumas antimikrobinėms medžiagoms yra ne tik gyvūnų sveikatos ir ekonominė problema, dėl kurios gali sumažėti gyvūnų gydymo antimikrobinėmis medžiagomis veiksmingumas, bet ir visuomenės sveikatos problema, nes antimikrobinėms medžiagoms atsparios bakterijos plinta per maisto grandinę, o gyvūnų bakterijos atsparumą perduoda žmonių bakterijoms (patvirtina medicinos ir veterinarijos sąsaja, kuri grindžiama iniciatyva "Viena sveikata").

Praneškite apie bet kokį žalingą antimikrobinų vaistų poveikį

Antimikrobiniai vaistai labai svarbūs tiek gyvūnų, tiek žmonių užkrečiamųjų ligų ir zoonozių gydymui bei prevencijai. Kiekvienas šių vaistų panaudojimas didina atsparumo susidarymo riziką.

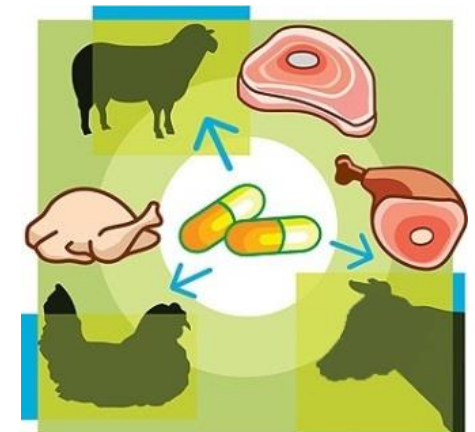
Nuo to nukenčia visi, todėl visi turi stengtis užtikrinti, kad antimikrobiniai vaistai išliktų veiksmingi. Prie šių pastangų galite prisidėti pranešdami apie žalingą antimikrobinų vaistų poveikį, taip pat apie jų neveiksmingumą

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Siesikų g. 19, LT-07170 Vilnius
Tel. (8 5) 240 4361
Faks. (8 5) 240 4362
El. p. vvt@vet.lt
<http://www.vvmt.lt>

Antimikrobinis rezistentiškumas

Patarimai veterinarijos gydytojams

Šio leidinio tikslas yra patarti veterinarijos gydytojams kaip tinkamai skirti antimikrobines medžiagas

Rengėjas: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Antimikrobinis rezistentiškumas

Atsakomybė

Kad būtų vykdoma atsparumo antimikrobinėms medžiagoms kontrolė, reikalingas visuomenės sveikatos, maisto, veterinarijos ir aplinkos apsaugos institucijų, pramonės įmonių, veterinarijos gydytojų, ūkininkų ir kitų šalių, kurios visos turi įsipareigojimų šioje srityje, bendradarbiavimas.

Dėl piktnaudžiavimo arba netinkamo antimikrobinų medžiagų naudojimo atsirado ir išplito jiems atsparūs mikroorganizmai, keliantys pavojų ne tik gyvūnų, bet ir visuomenės sveikatai, nes gydymas tampa neveiksmingas.

Pagrindinė atsakomybė už racionalų antimikrobinų medžiagų naudojimą tenka antimikrobinės medžiagos skiriančiam ir duodančiam veterinarijos gydytojui.

Kaip tinkamai skirti antimikrobinės medžiagos:

- antimikrobinę medžiagą skiriantis gydytojas turėtų būti veterinarijos gydytojas, susipažinęs su gydomos bandos, pulko ar pavienio gyvūno ligos istorija;
- jeigu būtina skirti antimikrobinę medžiagą, ją skiriantis veterinarijos gydytojas turėtų būti pats atlikęs klinikinį patikrinimą vietoje ir nustatęs ar simptomai rodo bakterinę infekciją;
- jeigu įmanoma, vaistą skiriantis gydytojas turėtų paimti tinkamus mėginius, iš kurių galėtų nustatyti patogeną ir įvertinti jo jautrumą antimikrobinei medžiagai. Imti mėginius patartina ir ūmių susirgimų atveju, kai gydymą reikia pradėti nedelsiant, kad gyvūnai išvengtų kančių arba kad būtų sumažintas infekcijos plitimas;
- vaistą skiriantis gydytojas turėtų užtikrinti, kad, remiantis tiksliausia ir naujausia informacija apie farmakodinamiką ir farmakokinetiką bei apie įvairioms grupėms priklausančių antimikrobinų medžiagų veikimą, būtų

pasirinkta tinkamiausia antimikrobinė medžiaga

- vaistą skiriantis veterinarijos gydytojas visada turėtų apsvarstyti galimybę naudoti atskiras antimikrobinės medžiagas, o ne jų derinius, ir užtikrinti, kad, jei skiriamas antimikrobinų medžiagų derinys, visos jį sudarančios medžiagos aktyviai veiktų prieš tikslinį (-ius) patogeną (-us);
- atsižvelgdamas į atsparumo antimikrobinėms medžiagoms riziką, vaistą skiriantis gydytojas visada turėtų rimtai apsvarstyti alternatyvius, taip pat ilgalaikius sprendimus, kuriais būtų galima užkirsti kelią ligos pasikartojimui;

Antimikrobiniai vaistai – itin svarbi gyvūnų ir žmonių gydymo priemonė, tačiau kiekvieną kartą juos panaudojus, didėja rizika, kad ligos sukėlėjas įgis atsparumą.